Dos textos inèdits de Joan Fuster surten a la llum seixanta anys després

La versió que l'escriptor valencià va realitzar d'una obra de teatre de Paul Claudel va aparèixer als papers del músic Agustí Alamán

Francesc de P. Burguera i Fuster saluden amb els actors després de la funció de "La bona nova".

VALÈNCIA | ALFONS GARCIA

"Les persones som il·luses. Pensem que trobem el que busquem, i realment, les coses ens troben a nosaltres". Agustí Colomer, director de la Col·lecció Rent de textos religiosos en valencià (Denes Editorial), somriu en recordar la frase -lapidària- que li va regalar el professor Francesc Pérez i Moragón en conèixer la seva història amb l'adaptació de Joan Fuster de l'obra de teatre La bona nova a Maria, de Paul Claudel, que acaba de veure la llum ara, més de 60 anys després que el de Sueca la realitzés (1952). Arriba juntament amb un assaig d'aquest mateix any també inèdit i de línia temàtica parella: Les idees religioses i l'Existencialisme al teatre modern.

La col·lecció Rent va néixer el 2008 i Colomer ja tenia llavors en els seus plans publicar la versió que Fuster va realitzar de La bona nova a Maria i que es va representar en una única ocasió a Sueca a l'octubre de 1952. Però ni a l'Arxiu Fuster, ni entre els papers de Francesc de P. Burguera -va ser el director de la funció-, ni a la fonoteca de Ràdio València (hi va haver, pel que sembla, un enregistrament radiofònic) va localitzar el text de l'intel·lectual.

Un dia, buscant en els arxius de Nicolau Primitiu a la Biblioteca Valenciana, va descobrir que una carta del músic Agustí Alamán a Fuster anava aparellada amb el mecanoscrit amb la versió en valencià de l'obra de Claudel, que suposa cronològicament la primera traducció de Fuster d'un text teatral, anterior a les que va realitzar d'Albert Camus. La troballa es va produir un el 2013 i ara veu la llum.

Fuster volia muntar una representació el 1953 a València, però la censura no va tolerar a la capital una obra en valencià, com sí havia permès a Sueca.

El document de Les idees religioses i l'Existencialisme al teatre modern el van trobar Pérez i Moragón i Brígida Alapont entre els papers de Fuster el 2006, però el seu intent d'edició va fracassar. No obstant això, a aquest text li falten les notes i el que Denes reprodueix ara les incorpora gràcies al fet que un veterà del teatre valencià, Manuel Chaqués, va comprar al Rastre de València a finals dels anys 70 un original, amb una coberta escrita a mà pel propi Fuster.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/cultura/2015/02/08/dos-textos-inedits-joan-fuster/709227.html?utm_source=rss